

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

29. Dies Junii. Sic mors ipsa, cùm venerit, vincitur, si priusquam venerit,
semper timeatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

currere, lupus prædari, leo non timeri, quàm homo pati. Non antè nascitur homo, quàm patitur; nec priùs desinet pati, quàm incipiet mori. Primum lucus tributum, pati est; inde per reliquas ætates, pendenda sua vectigalia miseriæ. Dolere, primum est, quod docetur, & ultimum, quod discitur. Omnia animalia suas statim agnoscunt vires: homo nascitur rudis ad omnia, nisi ad lachrymas; omnia discere, opus habet, præter luctum. Nihil ergò deest homini, ut patiat, etsi multum illi desit patientiæ. Vis salubre consilium, & utile monitum, quo tibi consulas, & bona persuadeas, atque ita ad finem, cui conditus es, pervenias? accipe illud non à Prophetâ, sed Poëtâ.

*Quid sis? quid fueris? quid eris? semper mediteris,
Sic minus, atque minus peccatis subjeceris.*

29. DIES JUNII.

Sic mors ipsa, cùm venerit, vincitur; si priusquam venerit, semper timeatur.
S. Hieronymus in moral.

Miseriæ hominis morientis. **I.** **N**on tantum homo est miser, dum nascendo, vita illi incipit, dum vivendo proficit, sed multò maximè, dum moriendo deficit. Post omnes, in nostrâ fabulâ, actus, superest ultimus actus, isque difficillimus; quia periculossimus. Sed cùm egentes quærant, quo locupletentur; mæsti, quo exhilarentur, ægri, quo sanentur; cùm qui mortem adeo formidamus, non investigamus

Junius
modum
nae diei
ejus usi
tonis.
morte se
ventute
tute, u
vita, &
lori, nec
Ethnic
ne tunc
tunc po
in vita c
quisque
in novij
II. C
semel fi
fit, eo c
extrem
tem inc
qua vit
mors ef
dicere,
ventute
rum est
Unde e
madis,
dum v
ubique
venit, f
confes

(a)

Junius.

Tessera.

505

modum non timendi? Hunc nobis suggerit hodiernæ diei tessera, quæ tibi erit tessera salutis, si tibi sit ejus usus familiaris. Et consonat illa cum verbis Platonis. Interrogatus à Socrate Plato, quomodo in morte se esset gessurus: *Scito*, inquit Socrates, *in juventute operam me dedisse, ut bene viverem; in senectute, ut bene morerer: quare cum Æ honesta fuerit vita, Æ latus expectem mortem: nec vita mihi est dolori, nec mors erit timori.* Dignior Catholico, quàm Ethnico oratio. Itaque ultimam horam nunc timere, ne tunc timeatis; illam nunc præcavete timidi, ut tunc possitis esse securi. Vult nos Deus vitam nobis in vita comparare, quia teste Augustino, *(a) Qualis quisque hinc exierit suo novissimo die, talis invenietur in novissimo sæculi die.*

II. Quàm inconsiderati sunt homines, non nisi semel sibi moriendum, cogitantes, cum verissimum sit, eo die, quo cœpimus nasci, incepisse & mori, & extremo die nos mori desinere; non repente in mortem incidimus, sed paulatim procedimus. Prima, quæ vitam dedit hora, eadem & carpsit. Si nihil aliud mors est, quàm vitæ exitus, & finis cujusque rei; licet dicere, nostram, & infantiam, & pueritiam, & juventutem, & virilem ætatem mortuam esse, quia illarum est finis, & senectutem mori, ac morituram esse. Unde efficitur, singulis nos annis, mensibus, hebdomadis, diebus, horis, & momentis mori; atque ita, dum vitam nos agere securam arbitramur, mortem ubique comitem habemus. Itaque mors non una venit, sed quæ rapit, ultima mors est. Illud porò in confessio est, eum solum, mortem sine dolore susce-

Ii 3

pturum,

(a) De verb. Dom. 21.

pturum, qui ad suscipiendam illam diu antè se præparaverit. Hinc prudenter Lactantius: (a) *Ita vivere hominem oportet, ac si post horam unam, ei esset migrandum*, quia quales tunc invenimur, tales & judicabimur. Quod non es moriturus in vita, non potes habere post vitam. Quod igitur potes facere in vita, noli differre usque ad mortem. Denique hoc tibi sit ad benè moriendum, ultimum præsidium: sic semper, & ubique vivas, ut ultimam quamque lucem, tantquam non redituram consumas.

III. Erit aliquando tempus, & elucet illa dies, & hora, omnium horarum novissima; qua de omnibus, quæ in hac vita habuisti, nihil auferes, nisi ferale amiculum: Heu tibi! tunc in arenam descendes, ubi non exagitaberis à bestiis, sed devoraberis à vermibus; tunc in eas redigeris angustias, unde fugere nequis; & si opperiris, non aliud, quàm mortem opperiri necesse erit. Fastidium cibi, in somnia, amor solitudinis, rædium societatis, anhelus spiritus, frequens gemitus, frigidus sudor, in genis pallor, in membris tremor, in corde pavor, ubique horror, indicio erunt, quibus fluctibus intus agitetur animus, quanta sit tempestas cordis. Quis, hæc expendens, vitæ tempus non benè impendat? Si enim nihil non agimus, ut aliquantò diutiùs vivamus; quid non agendum, ut benè moriamur, cum inde pendeat, ut æternum feliciter vivamus? Catone Censorino, Romæ censuram gerente, civis quidam clarissimus defunctus, maximum in morte declaraverat animi robur; cuius: cum fortitudinem, & quæ tunc protulerat verba, laudarent cives cæteri; Cato, & dicta, & laudes illius irrisit, deque risu causa interrogatus; Vos, inquit, cur ridiam miramini?

(a) *L. 7. extrem.*

ramini?

Junius.

Tessera.

503

miramini? ego verò vos mirari rideo. Consideratis enim arumnis, ac periculis, cum quibus vivimus; & securitate, ac quiete, cum qua morimur; majore, dico, fortitudine opus esse ad vivendum, quam audaciâ, ad moriendum. Verum est, minus mali est mors honesta, quam vita ærumnosa: sed Christiano, mors erit securata, si juxta leges Christi, vita fuerit honesta: ut talis sit vita, qualem optabis fuisse, dum defines vivere, jurabit illud sæpè expendere:

Quid caro? vilis humus: quid carnis gloria? fumus.

30. DIES JUNII.

Omne tempus nobis impensum; à nobis exigetur, qualiter sit expensum. *S. Bern. discept. 208.*

Temporis I. **I**Unii jam nobis elapsi tempus impendimus; quomodo expendimus, à nobis olim, coram supremi Judicis tribunali exigetur. Si præteriti mensis, malè; saltem ut futuri tempus, magno cum quæstu salutis, hoc est, benè impendamus, Æternitatis immensum tempus, ad quod tacitis annis devolvimur, animo expendamus. Teste Boëtio, (a) *Æternitas est vita interminabilis tota simul, & perfecta possessio.* Quæ licet Deo potissimū congruat; convenit tamen & beatis Deo fruentibus: illi enim possident vitam, bonis omnibus cumulatissimam, perfectam, integram, & nunquam desituram. Nulla est enim fruendi boni, forma præstantior, quam plena

(a) *L. 5. prof. 6.*